

ב"ל (חיפה) 2652-08 - ממן סיגלית נ' המוסד לביטוח לאומי

בית-הדין האזורי לעבודה בחיפה

ב"ל - 2652-08

לפני: כב' השופט אלכס קוגן

נציג ציבור (עובדים) : מר מוריס שגיא

נציג ציבור (מעבידים): מר עמיאל ממן

התובעת: ממן סיגלית

ע"י ב"כ עו"ד בן ארי

-

הנתבע: המוסד לביטוח לאומי

ע"י הלשכה המשפטית חיפה

החלטה

1. תיק זה נדון תחילה לפני מותב בראשות כב' השופטת מהא סמיר עמאר, אשר למרבה הצער לא עלה בידו לסיים את הדיון וליתן בו הכרעה, לכן הועבר התיק לטיפולו של מותב זה.

2. המדובר בתביעה של גב' סיגלית ממן (להלן: "**התובעת**") במסגרתה היא טוענת, כי ביום 4.8.07, ארעה לה תאונת עבודה עת שעבדה כמטפלת בקשישים בבית האבות "דורון" שבקיבוץ אושה (להלן: "**בית האבות**") כאשר היא נדרשה להעביר אחת המטופלות ממיטתה לכסא הגלגלים, אז חשה התובעת בכאב עז בגב תחתון שהתפשט לחזה ולווה בקשיי נשימה (להלן: "**הארוע**").

3. אין מחלוקת, כי לאחר אותו יום 4.8.07, לא שבה התובעת לעבוד כמטפלת בקשישים, כאשר עלינו לזכור, כי התובעת ילידת 1964 ועבדה כמטפלת בקשישים שנים רבות החל מגיל 18 ועד ליום 4.8.07.

4. יש לציין ולהדגיש, כי בבואנו לקבוע את התשתית העובדתית בתיק זה, איננו מסתמכים אך ורק על פרוטוקול הדיון שהתקיים בפני המותב הקודם, אלא **מותב זה התרשם עצמו** מהעדויות שמסרה התובעת בבית הדין ביום 3.1.12 ומעדויות של גב' דינה דנינברג

שהעידה בפנינו ביום 2.12.12.

העדויות של התובעת ושל גב' דנינברג היו אמינות ומהימנות ומהן עולה מסכת עובדתית כדלקמן:

א. התובעת ילידת 1964, עבדה משך שנים רבות החל מגיל 18 ועד ליום 4.8.07, כמטפלת בקשישים.

ב. ב- 7 השנים האחרונות עובר ליום 4.8.07, עבדה התובעת כמטפלת קשישים בבית האבות "דורון" שבקיבוץ אושה.

ג. במשמרת הלילה של אותו יום 4.8.07, עבדה התובעת כמטפלת קשישים בבית האבות כשבמשמרת עבדה עמה מטפלת נוספת בשם טל ז'ואל המכונה על ידי התובעת כיעל (להלן: "יעל").

ד. משמרת הלילה מתחילה בשעה 17:00 ואמורה להסתיים בשעה 08:00 בבוקר ביום שלמחרת.

ה. כ- 3 או 4 שעות לפני תום משמרת הלילה של יום 4.8.07, נדרשה התובעת להעביר את אחת המטופלות ממיטתה לכסא הגלגלים. תוך כדי שהתובעת מרימה את הקשישה ממיטתה, היא הרגישה בכאב עז בגב תחתון שהתפשט לחזה ולווה בקשיי נשימה. (להלן: "הארוע").

ו. לאחר קרות הארוע ובשל כאב הגב, הפסיקה התובעת עבודתה באותה משמרת, אך היא לא הלכה לביתה, כי לא היתה יכולה להשאיר את יעל לבד באותה משמרת.

יעל הושיבה את התובעת על כסא והמשיכה את העבודה במשמרת לבדה כשכל אותו הזמן התובעת יושבת על הכסא תוך שהיא סובלת מכאבים.

ז. אותה עת גב' רינה דנינברג (להלן: "רינה") עבדה בבית האבות כאחראית צוות העובדים ו/או כאם בית והיא היתה צריכה להתחיל את המשמרת באותו בוקר בשעה 08:00 בבוקר.

ח. משעה 06:00 בבוקר החלה התובעת בניסיונות להשיג טלפונית את רינה על מנת שתגיע לפני תחילת המשמרת מוקדם יותר מהשעה 08:00 ותחליף את התובעת בשל כאבי הגב שפקדו אותה.

בסביבות השעה 07:00 בבוקר הצליחה התובעת לשוחח עם רינה וזו הקדימה הגעתה למשמרת הבוקר והגיעה לעבודה בסביבות השעה 07:30 במקום 08:00 בבוקר.

ט. יש לציין, כי רינה מתגוררת בקרית בנימין לכן, לקח לה פחות מ- 5 דקות להגיע מביתה לבית האבות שנמצא בקיבוץ אושה. (ראה עדותה של רינה עמ' 15 שורה 27 פרוטוקול וכן עדותה של התובעת בעמ' 9 שורה 17 לפרוטוקול).

5. שוב נדגיש, כי שמענו הן את עדותה של התובעת והן את עדותה של רינה אשר עשו עלינו רושם אמין ומהימן והגרסה שהן מסרו מתיישבת עם גרסתה של יעל שהעידה לפני המותב הקודם ביום 16.9.10.

6. אין מחלוקת, כי התובעת סבלה מבעיות וכאבים בגבה גם לפני אותו ארוע מיום 4.8.07 וככל הנראה היתה נוהגת לקבל זריקות וולטרן במקום עבודתה גם ללא אישור רופא - זו עובדה שהתובעת לא היתה יכולה לציין בפני הרופאים אליהם היא הגיעה לטיפול במסגרת קופת חולים (ראה עמ' 4 שורה 5 לפרוטוקול וכן עמ' 9 שורה 25 לפרוטוקול).

7. מעדותה המהימנה של התובעת עולה תמונה של עובדת מאוד מסורה לעבודתה כמטפלת בקשישים, אשר אוהבת עבודה זו בה היא עבדה משנת 1982 לערך (אז היתה התובעת בת 18) ועד ליום הארוע - 4.8.07.

משהו קרה ביום 4.8.07, שגרם לתובעת לא לשוב לעבודה בטיפול בקשישים.

התובעת פרטה לפנינו בהתרגשות רבה עד כמה היא היתה קשורה לאותם קשישים בהם טיפלה ועד כמה עבודה זו היתה חשובה לה.

8. גם אם סבלה התובעת לפני יום 4.8.07, מבעיות וכאבים בגבה, אין בכך לשלול את קרות הארוע מיום 4.8.07.

ביום 16.9.10, העידה יעל לפני המותב הקודם והיא אכן מסרה שבאותה משמרת לילה מיום 4.8.07, התובעת לא הרגישה טוב במשך כל הלילה, אך למרות זאת התובעת לא ויתרה ולא רצתה להפסיק לעבוד.

יעל תיארה לפני המותב הקודם, כי הרגל של התובעת כאבה לה לכן, לאחר שהן סיימו את "סיור הדיירים" הן התיישבו בכורסאות והתובעת שכבה כשרגלה כואבת.

בהמשך עדותה תארה יעל את הדברים הבאים:

"... ואחר כך הלכנו להוריד את הדיירים ולהכין אותם לארוחת בוקר, והתובעת הרימה את הדיירת וקרה מה שקרה והיא קראה לי ואמרה לי שהיא לא יכולה להמשיך את העבודה כי ממש כאב לה כל הצד הימני, החל מגב תחתון."

מכאן, שגם יעל תארה את אותו ארוע שארעה לתובעת במשמרת ביום 4.8.07, והכוונה לארוע של הרמת הקשישה כתוצאה ממנה חשה התובעת כאב חד בגבה.

9. לא נעלם מעינינו הרישום הרפואי מיום 6.8.07, אז הגיעה התובעת לרופא והתלוננה על כך שנקעה את רגלה מבלי שאזכרה תלונה באשר לכאבי גב.

אכן, יש לאנמנזה הרפואית משקל מיוחד, אך האנמנזה הרפואית אינה חזות הכל.

עלינו גם לזכור, כי התובעת היתה נוהגת לקבל זריקות וולטרן מהאחיות במקום עבודתה גם ללא אישור רופא ויתכן וזו הסיבה שביום 6.8.07, לא נרשם מאומה באשר לכאבי הגב.

לכל זאת יש להוסיף את העובדה שגם לפני קרות הארוע מיום 4.8.07, סבלה התובעת לא מעט מגבה ולכן ניתן להניח שכאשר היא הגיעה לרופא ביום 6.8.07 והתלוננה על כך שנקעה את הרגל, לא ראתה לנכון להתלונן שוב על הכאבים בגב.

10. בנסיבות אלו, שוכנענו שארע לתובעת ארוע תאונתי מוגדר בעבודתה ביום 4.8.07, ולכן יש מקום למנות מומחה יועץ רפואי על בסיס העובדות הבאות:

א. התובעת ילידת 1964 עבדה משך שנים רבות החל מגיל 18 ועד ליום 4.8.07 כמטפלת בקשישים.

ב. ב- 7 השנים האחרונות עובר ליום 4.8.07, עבדה התובעת כמטפלת קשישים בבית האבות "דורון" שבקיבוץ אושה.

ג. במשמרת הלילה של אותו יום 4.8.07, עבדה התובעת כמטפלת קשישים בבית האבות כשבמשמרת עבדה עמה מטפלת נוספת בשם טל ז'ואל המכונה על ידי התובעת כיעל (להלן: "יעל").

ד. משמרת הלילה מתחילה בשעה 17:00 ואמורה להסתיים בשעה 08:00 בבוקר ביום שלמחרת.

ה. כפי שעלה מעדותה של יעל בבית הדין, באותה משמרת לילה מיום 4.8.07, התובעת לא הרגישה טוב משך כל הלילה אך למרות זאת התובעת לא ויתרה ולא רצתה להפסיק לעבוד.

יעל תארה בבית הדין, כי הרגל של התובעת כאבה, לכן לאחר שהן סיימו את "סיור הדיירים" הן התיישבו בכורסאות והתובעת שכבה כשרגלה כואבת.

ו. כ- 3 או 4 שעות לפני תום משמרת הלילה של יום 4.8.07, נדרשה התובעת להעביר את אחת המטופלות ממיטתה לכסא הגלגלים. תוך כדי שהתובעת מרימה את הקשישה ממיטתה, היא הרגישה בכאב עז בגב תחתון שהתפשט לחזה ולווה בקשיי נשימה. (להלן: "הארוע").

ז. לאחר אותה משמרת מיום 4.8.07, לא שבה יותר התובעת לעבוד בטיפול בקשישים.

ח. גם לפני 4.8.07, התלוננה התובעת על כאבים ובעיות בגבה.

11. החלטה על מינוי מומחה יועץ רפואי מטעם בית הדין תינתן בנפרד, בדין יחיד, ותשלח בדואר לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ג, 3/2/13, בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

**עמיאל ממן
נציג מעבידים**

אלכס קוגן - שופט

**מוריס שגיא
נציג עובדים**